

Бурлака (1882)
Грінченко Борис Дмитрович

Ой бурлака молоденький
На чужу чужину
Вийшов слави залучати,
А ліг в домовину...

Він з надіями святими
Вийшов рано з дому,
І прослалась довга стежка
Йому, молодому.

Ой прослалась довга стежка,
Стежка не пробита
І колючими тернами
Аж до краю вкрита.

Він пройти її всю думав,
З неї не звернути,
А навіки в домовині
Довелось заснути.

І сховала домовина
Горді поривання,
Всі надії молодії,
Всі його бажання.

І не друзі, а чужії
На чужій чужині
Понесли його в дубовій
Вбогій домовині.

Не гукнули самопали,
Ані гаківниці,
Як несли його ховати
У новій світлиці.

Не гукнули, як бувало,
Голосні гармати,
Як покладали молодого
В новій хаті спати.

Не лунала його слава
Скрізь по Україні,
І його забули люди
В темній домовині...

1882.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hrinchenko_borys_dmytrovykh/burlaka